

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

13 Vniones debent fieri vocatis iis, quorum interest. Clausula vocatis
vocandis, quid operetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tate, & Felyn. in cap. ad aures numer. 14. de rescript.

Vicariis † perpetuis congrua portio fructuum debet assignari, ut animarum cura nullatenus negligatur, nec beneficia ipsa debitum defrumentur obsequiis. clem. 1. de prab. concil. Trident. cap. 16. de resor. siff. 25. & Rebuff. eod. tract. cong. portio. numer. 24. si vero minor sit, saltem usque ad suminam quinquaginta scutorum annuorum est agenda, ut in dict. constit. p. V. portio autem, ut sit congrua, debet esse conveniens, & competens, ut Vicarius inde commodè vivere possit, glo. in c. vnic. §. sanè in verb. absque penuria, de stat. regul. in 6. & Rebuff. in eod. tract. numer. 6. in fin. Peti autem debet hæc congrua † portio coram Ordinariis locorum, quibus spectat tueri ecclesiæ, ut in pristino statu conserventur. c. de monachis. de prab. cap: fin. §. ubi autem, de decim. in 6. &c etiam capitulum, vacante Sede Episcopali, de hac congrua portione potest judicare, quia hoc est jurisdictionis quod ad capitulum, Sede vacante, transit. i. in sede vac: gl: in extrav. execrabilis. §. statuimus. in ver. ordinario de prab. & Rebuff. eodem tract. numer. 55. & 47. qui de congrua portione optimè, & copiosè scripti.

10 Vicariae † perpetuae, ut plurimum, sunt ex causa unionum parochialium ecclesiarum, quæ cathedralibus, seu aliis ecclesiæ, vel monasteriis, beneficiis, seu collegijs aut pijs locis perpetuè vniuntar. c. 7. de reform. siff. 7. & perpetuae † uniones à quadraginta annis citra factæ ab Ordinariis, tanquam à Sede Apostolica delegatis, examinari debent, & quæ per subreptionem, vel obreptionem fuerunt obtin-

tæ, irritæ sunt declarandæ, quæ autem à dicto tempore citra fuerunt concessæ, nondum tamen in toto, vel in parte effectæ fortitæ, & quæ in futurum fient, nisi eas ex legitimis, aut alias rationabilibus causis coram loci Ordinario, vocatis quorum interest, vocandis, factas fuisse constiterit, per subreptionem obtentæ sunt presumendæ. cap: 9. siff. 7. c: 13. § in uniuersibus verò. siff. 24. & cap: 6. circ: fin: siff. 25: de resor. unio enim etiam ex causa facta, potest dissolui, si tempore procedente est ecclesiæ vnitæ multum damno. Abb. in cap: 1. num: 3 ne sed. v. ac.

12 Subreptio † autem & obreptio differunt, quia subreptio procedit, quando quis in impetratiōne tacitæ priori vniōne alteri beneficio vnitum obtineat vniū. gloss. fin. in cap. ad audientiam il: 2. in vers. potest dici. de rescrip. Obreptitiæ vero dicuntur litteræ quando per alicujus operam factum est, quod impetratae litteræ effugiant plenam intelligentiam Papæ, vel alterius superioris concedentis, aut ejus, qui necessitate juris vocandus est Innoc. in c. cum dilecta numer. 3: de rescript.

13 Uniones, † ut sint validæ, fieri debent vocatis, quorum interest, & dicta verba, quorum interest, ut in dict. cap. 6. habent vim clausulæ: vocatis vocandis, quæ facit semper exequitorian mistum, etiam si alias esset merus, cùm dicta clausula sit tant in roboris, ut semper faciat, quod pars auditatur ordine judiciali servato, ea. exhibita juncte. gl. 1: de jud: & Felin. in c. de catere numer. 10: dere: jud: Ideo si beneficium jurispatronatus vniatur sine consensu pa-

tre-

tronorum, unio est nulla Caputq. decis.
346.par. 3. quia possesso, vel res ecclesiæ
dari non possunt sine defensore. gloss. in
clam. fin. in ver. defensor de reb. eccles. non
alien. & ibi Abb.

¶4 Nec tamen potest uniri parochialis libera, p2. 16
rechiali jurispatronatus, etiam cum con-
sensu patronorum, nisi patroni renuncient
juripatronatus, ne ecclesia libera uniatur
servæ, nisi cum alternativa, ut una vice
conferatur ecclesia ad præsentationem pa-
tronorum, & altera liberè, ut congreg.
conc. declaravit, super cap. 9.5. Congregatio
censuit parochiale, sess. 25. de reform.

¶5 Episcopi tamen, tanquam Sedis Apo-
stolicæ delegati, transferre possunt bene-
ficia simplicia; etiam jurispatronatus, ex
ecclesiis, quæ vetustate, vel alias collapsæ
sunt, & ob eorum inopiam nequeunt re-
staurari, vocatis ijs quorum interest, in ma-
trices, aut alias ecclesiæ locorum eo-
rundem, seu vicinorum eorum arbitrio,
atque in eisdem ecclesiis erigere altaria, vel
capellas transferre, cum omnibus emolu-
mentis & oneribus, prioribus ecclesiis im-
positis. Parochiales vero ecclesiæ, etiam
jurispatronatus sint, ita collapſas, ut ex fru-
ctibus, & proventibus quibuscumque ad
easdem ecclesiæ quomodounque perti-
nentibus reficiantur, & instaurentur, pro-
curare tenentur, qui si non fuerint suffici-
entes omnes patroni, & alij, qui fructus
aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes
perecipiunt, aut in illorum defectum, pa-
rochiani, omnibus remediis opportunis,
ad prædicta sunt cogendi quacunque ap-
pellatione, exemptione, & contradictione
remota; quod si nimia egestate, omnes
laborent ad matrices, seu viciniores ec-
clesias transferri, & tam dictæ parochiales,

quæm aliae ecclesiæ ditutæ in prophano
usus non for didos, erecta tamen cruce
converti debent, concil. Trident. cap. 7. de
refor. sess. 21. & sacra congr. conc. super cod.
cap. in princ.

¶6 Quæ omnia tamen potest etiam Vicarius,
dummodo h[ab]eat speciale mandatum, ut
per eandem congreg. super eod c. 7. in ver.
transfratur, quia Vicarius omnia potest
quæ pertinent ad jurisdictionem illius,
cuju[m] Vices gerit l.1.C. de off ei. qui ger. vic.
alt. c. ult. 91. dist. c. 1.9. dist. & gl. in c. penul.
de off Vic.

¶7 Si vero tamen parochiani habent aliam
ecclesiæ non curatam, in qua per mo-
dum provisionis munia parochialia ob-
eantur, & parochialis sit jurispatronatus,
& adeò diruta, inopiamque laborans, ut re-
parari nequeat, at uniri possit ecclesia
non parochiali cum suis redditibus, ad ef-
fectum, quod illa in parochiale erigatur:
est distinguendum, quod aut accedit con-
sensus patronorum, & tunc auctoritate
ordinaria potest uniri: quia consentienti
non sit injuria; aut patroni dissentiant, &
tunc est procedendum, vocatis, quo-
rum interest, ex dispositione dicti cap. 7.
sess. 21. sed tali casu præcipue si redditus
parochialis sunt tenues, ad amputandas li-
tes, & ne frivolis oppositionibus interim
animarum cultus detrimentum patiatur;
Visitator poterit suis decretis in visita-
tione ecclesiæ, in qua munia parochia-
lia obeuntur, in parochiale erigere, ei-
que redditus, si quos habet, aut fabrica
ipsius ecclesiæ sint adscripti, pro cura ani-
marum sustinenda applicare, parochiale
que dirutam profanare, seu profanam-
dam, & crue[m] ibi, ubi est ecclesia vetus,
erigendam esse, decernere, & ordinare,

p. 51

